

Brief van Valéry Giscard d'Estaing aan de regeringsleiders van den negen Lidstaaten (21 januari 1977)

Caption: Brief van de president van de Franse Republiek Valéry Giscard d'Estaing van 21 januari 1977 aan de regeringsleiders van de negen lidstaten van de Europese Gemeenschappen, waarin hij voorstellen doet voor een betere werking van de Europese Raad.

Source: Fonctionnement du "Conseil européen". Lettre du 21 janvier 1977 de M. Valéry Giscard d'Estaing, Président de la République française, et réponse du 24 janvier 1977 du Président Roy Jenkins, SEC(77) 414. Bruxelles: Commission des Communautés européennes, 01.02.1977. p. 1-4. Archives centrales du Conseil de l'Union européenne, B-1048 Bruxelles/Brussel, rue de la Loi/Wetstraat, 175.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/brief_van_valery_giscard_d_estaing_aan_de_regeringsleiders_van_den_negen_lidstaaten_21_januari_1977-nl-f96f3b22-778d-4802-be4d-098d1c614cd5.html

Last updated: 06/07/2016

Brief van 21 januari 1977 van Valéry Giscard d'Estaing, President van de Franse Republiek, aan de regeringsleiders van de negen Lidstaten van de Europese Gemeenschappen

Aan het einde van de jongste vergadering van de Europese Raad in Den Haag, had ik al aangegeven dat ik u, en onze collega's, voorstellen wilde doen voor een betere werking van de Raad. Na twee jaar en zes vergaderingen is het tijd om een aantal lessen te trekken uit de ervaring die wij hebben opgedaan.

Ik wil in de eerste plaats duidelijk stellen dat wij op de goede weg zijn. Pas geleden hebben wij een aantal problemen opgelost die van doorslaggevend belang zijn voor onze gezamenlijke toekomst – de toetreding van Groot-Brittannië, de verkiezing van het Europese Parlement via het algemene stemrecht – en waarvan wij maar al te best weten dat ze niet op een andere manier konden worden opgelost. Wij hebben ook van gedachten gewisseld, in een sfeer van openheid en intimiteit die geen enkel ander kader ooit mogelijk heeft gemaakt. Ik heb dan ook het gevoel dat wij, dankzij de Europese Raad en het feit dat deze de Staatshoofden en Regeringsleiders samenbrengt, stappen hebben gezet op weg naar de Europese Unie zoals wij die voor ogen hebben.

Dit betekent evenwel niet dat het instrument niet voor verbetering vatbaar is. Voor die verbetering zie ik twee redenen:

Aan de ene kant heeft de een of ander al wel eens gedacht dat precieze conclusies zijn uitgebleven omdat de voorbereiding in een aantal gevallen ontoereikend was.

Aan de andere kant is er de belangstelling die onze vergaderingen onvermijdelijk wekken bij de media, die onze beslissingen zeer grondig bestuderen en beoordelen, zelfs wanneer sommige van onze gesprekken in de eerste plaats een informatief karakter hebben en dienen om van gedachten te wisselen, veeleer dan om beslissingen te nemen.

Ik wil u dan ook de volgende voorstellen voorleggen met betrekking tot de drie types van onderwerpen die wij gezamenlijk kunnen onderzoeken: informatieve onderwerpen, onderwerpen die moeten leiden tot bepaalde belangrijke of formele beslissingen, en onderwerpen die het mogelijk moeten maken om tot een besluit te komen met betrekking tot een aangelegenheid die volgens de communautaire procedures wordt behandeld.

◦
◦ ◦

1. – Het is essentieel dat de vertegenwoordigers van onze Staten over een aantal problemen, van Europees of internationaal belang, van gedachten kunnen wisselen om zodoende de moeilijkheden beter te begrijpen en onze respectieve reacties te bespreken. De doelstelling hier is niet het nemen van beslissingen, maar het verduidelijken van de situatie en van de politieke perspectieven waarbinnen de beslissingen ingepast dienen te worden. Deze vorm van discussie is een fundamenteel onderdeel van de werking van de Europese Raad. Om dit te kunnen blijven doen, moet de discussie in alle vrijheid en intimiteit kunnen worden gevoerd, wat veronderstelt dat ze kan worden gevoerd tijdens een speciale zitting, ontdaan van alle overbodige administratieve last, en dat vooraf duidelijk wordt gemaakt dat het aannemen van iedere vorm van schriftelijke conclusie – al dan niet geïmproviseerd – is uitgesloten.

2. – De tweede taak van de Raad heeft te maken met het belang dat de Negen erbij kunnen hebben om, in bepaalde omstandigheden, hun standpunten over een actueel onderwerp een iets formeler karakter of bijzondere weerklank te geven. Het komt erop neer dat de Europese Raad de stem van Europa laat horen op de internationale scène – zoals wij in Den Haag hebben gedaan met betrekking tot onze banden met Japan – of ten overstaan van de publieke opinie, door een verklaring aan te nemen waarvan de bewoordingen zorgvuldig worden gewikt en gewogen en waarvan de redactie niet mag worden overgelaten aan improvisatie, en die niet mag leiden tot onnodig gedetailleerde discussies.

3. – De derde opdracht van de Europese Raad heeft betrekking op problemen die zijn onderzocht door de instanties van de Gemeenschap, maar waarvan men van oordeel is dat ze het best aan de Raad worden voorgelegd omdat ze betrekking hebben op een principiële kwestie, of omdat ze op een lager niveau niet konden worden opgelost.

Het is dan aan de Europese Raad om de knoop door te hakken, dus om al naar gelang van het geval beslissingen te nemen of voorstellen uit te werken ten behoeve van de Ministers, zodat dezen een beslissing ter zake kunnen nemen.

Deze kwesties hebben reeds aangelegde dossiers . Maar dat neemt niet weg, dat een specifieke voorbereiding door de Ministers van Buitenlandse Zaken noodzakelijk is om het aantal te onderzoeken onderwerpen te beperken en om ontwerp teksten voor te bereiden die zo ver mogelijk zijn uitgewerkt.

o
o o

Dit is dan ook de reden waarom de lijst van aangelegenheden die kunnen leiden tot een beslissing of een verklaring door de Ministers van Buitenlandse Zaken dient te worden opgemaakt tijdens een vergadering die twee tot drie weken voor onze eigen ontmoetingen zou moeten plaatsvinden en op initiatief van degene die op dat ogenblik het voorzitterschap waarneemt. Daarbij moeten zij ernaar streven om ontwerpbesluiten en ontwerpverklaringen uit te werken. In voorkomend geval is het dan aan de Raad om de knoop door te hakken met betrekking tot een aantal fundamentele en duidelijk omschreven opties. Behalve in zeer dringende gevallen zou geen enkele ontwerpbeslissing of –verklaring aan de Raad mogen worden voorgelegd als deze niet vooraf is voorbereid.

Als de aard van onze beraadslagingen op die manier duidelijk kan worden afgelijnd en de Ministers van Buitenlandse Zaken de ontmoetingen, onder leiding van diegene die het voorzitterschap waarneemt, grondig voorbereiden, dan ben ik ervan overtuigd dat de Europese Raad beter de sturende rol kan vervullen die wij hem in het belang van de Europese eenwording willen zien spelen.

Het is dan ook in die zin dat ik het nuttig vond om u deze concrete voorstellen voor te leggen en ik kijk met belangstelling uit naar uw reacties.